

Bizalom a vezetők iránt

Nagyon sok csöndes beszélgetés zajlik mostanában az országban. Emberek egymás között fontolgatva mérlegelik önerejükét és tennivalóikat egyszerre. Nincsen ebben szégyelni való, inkább a felelős komolyság az indítómozgató. Birkózunk — immár negyedszázada — az étellel és eddig mindig (nehezen, gebeszékedve, kínlódva) győztük a ránk szabott porciókat. Voltak már igen keserves, csonttörős és ideget őrölő napjaink és akadtak derűsebb hónapjaink. S most itt vagyunk; újra nekifogunk egy-másfélvezetési kemény munkának: a gazdaság új irányítási rendszerét az élet vérbő serkentőjévé alakítjuk. Ezt még nekünk szabta sorsunk, mielőtt lépünk a robogó élet dobogójára.

Tudom, hogy most meglehetősen az olvasó és belekérdez az újságba; kikről is szól ez az írás? Azokról, akik a szocializmus mozdonyát mindig saját erejük és eszük legbőkezűbb elhasználásával fűtötték; a mai vezető garnitúráról. Biztató fogódzót nyújtott a Központi Bizottság által, hogy állást foglalt; a mai vezetők többsége képes elvégezni azt a munkát, amelyet majd az új helyzet megkíván a gazdasági és társadalmi élet vezetőitől. Mégis csöndes belső vizsgálódás folyik a lelkekben és a fejekben, s ez a kedvező állásfoglalás eredménye, mert legálább olyan nehéz állni a sarat a gyakorlatban, mint elvekben. Most pedig a gyakorlat emberein van a sor, azon a sok ezer és ezer gazdasági funkcionáriuson, a társadalmi élet különböző területeinek vezetőin, akik életet lehelnek az új irányítási rendszer elveibe és törvényeibe.

Lehetséges, hogy némelyeknek frázisként hat, de mégis csak igaz; ennek a sok-sok tízezer kommunisztának és nem kommunisztának, munkásból és parasztból lett vezető embernek, értelmiséginek a következő évben újabb le kell tennie a felsőfokú vizsgát. S közel negyedszázad tapasztalataira építve írom, ezek az emberek újra leteszik a felsőfokú képesítést a nemzet asztalára.

Igaz, hogy most sok minden más, mint régebben, de más az ember is. Evtizednyi idővel korábban még helyképpen tekintettünk az élénk gördülő esztendőkre, sok gondnak, bajnak fiatalos hévvel fittyet hánytunk, és fáradság ismerete nélkül hajtottuk magunkat és a reánk bízott munkát. Ott működöttünk, ahová szólítottak, és tettük a dolgunkat, ahogyan tudtuk.

Mos már azonban annyi idő telt el, hogy a legtöbb embernek kialakult az életről alkotott szilárd fel fogása. Ebben legmarkánsabb az eszmei meggyőződés; a mi hazánkban is erőteljes, egészséges szocializmus épül, s ez a maradandó társadalmi rend itt a Duna-Tisza közén. (Nagy baj volna, ha éppen ez nem lenne meg, ez a szilárd, megmáshíthatatlan politikai meggyőződés a mai vezető garnitúrában. De szerencsére ez a legerősebb vonása.)

Kialakult a mai vezető garnitúrának szakmai érdeklődése is. Elmélyült szakismereteket szerzett szinte mindenki az elmúlt két évtizedben. Szakismereteket szerzett szinte mindenki az elmúlt két évtizedben. Szakismereteket iskolákban és az élet hétszestendős gyakorlati tanfolyamain. Ma szinte még alig lehet érzékelni, hogy mit jelent ekkora élettapasztalat a jövő szempontjából. Kirajzolódott a vezető garnitúrához tartozó személyek egyéni jellemvonása, magatartása, s elkövetkezett egy megfontoltabb, lehangradtabb periódus szinte mindenkinél, aki 1945 után kezdte a munkát a mozgalomban, a gazdasági életben stb. Talán eléggé bizonyított; hogy nemcsak a helyzet más, az emberek is mások. Nagyon változtak, kedvezően fejlődtek.

Jóleső érzés tölt el mindenkit, hogy a párt minden ellenkező érveléssel és híreszteléssel szemben kiállt amellett; a ma vezető embere képes elvégezni a következő nagy munkát; bevezetni és gyakorlatilag alkalmazni az új gazdaságirányítási rendszert. Ez az állásfoglalás mindenütt szárnyakat adott azoknak az embereknek, akik életük legjavát adták oda, hogy hazánkban erős, gazdag munkás-paraszt hatalom virágozzék. Az is természetesen, hogy erre a bizalomra kettőzött erőfeszítést tartalmazó munka lesz a válasz. Nagyon jól megtanulták a mi vezetőink, a gazdasági életben éppen úgy, mint a társadalmi életben dolgozók, hogy a párt által megszavazott bizalomra csak érdemi munkával lehet felelni.

S bármerre megfordulunk, mindenütt azt tapasztaljuk, hogy a gazdasági egységek irányítói, társadalmi szervek vezetői rendkívül nagy energia befektetéssel készültek fel az új helyzet gyakorlati megoldására, nagy ambícióval készítik elő az 1968-as évet. Ezek az emberek most nemcsak az új bevezetést tartják szem előtt, hanem bizonyítani is akarnak, a párt okos, józan álláspontja mellett, mindazokkal szemben, akik fanyalagva jegyezték meg: "ezek az emberek nem tudják megoldani feladataikat". Ez a fanyalagás nem mai keletű, egyidős a munkáshatalom létevel, hol erőteljesebben, hol kevésbé hangosan, de mindig létezett a munkásokból és parasztokból lett vezetőikkel szemben. Vajon kik részéről? Azok részéről, akik nem szeretik ezt a társadalmi rendszert, vagy akik kényeszségből barátkoznak meg vele, mert mást nem tehetnek, vagy akiknek édesmindedű, hogy milyen a társadalmi rendszer, csak vastagon hozza a személyi jövedelmet és az egzisztenciát?

Az elmúlt két évtizedben is és a jövő másfél évtizedében is a jelenlegi vezető garnitúra képezte és képezi a társadalmi rend szilárd és biztos politikai bázisát, tudatos politikai meghatározó erejét, amely ma is kezében tartja életünk legkülönbözőbb vezetői kulcshelyeit.

Újra van bizonyítani valónk. Minél többen feleljünk meg az új helyzet igényeinek és annak a bizalomnak, amelyet a Központi Bizottság számunkra megszavazott. A sznob, vagy a kispolgár fanyalagását egészen nyugodtan hagyjuk figyelmen kívül, ezek nem voltak és nem is lesznek tényezők soha nagy sorsdöntő kérdésekben, mint amilyennel például most indulunk a következő évben.

Senki sem született úgy, hogy megismerje az irányítási rendszert már gyermekkorában. Ez ugyanis eltér a korábbi irányításunktól, s eltér a burzsoá-gazdaság irányításától is. Itt nem lehet "okoskodni", mindenkinek tanulnia kell, beletanulni az új helyzetbe, hogy annak magabiztos irányítója lehessen saját működési területén. A régi változik, a burzsoá metódushoz nincsen semmi közünk. Ezért aki a régi alapról kritizálja az újat, s aki burzsoá közgazdasági ismereteit próbálja hasznosítani — mellőzendő, mert itt a következő években az ismert elvek érvényesítésének, s ezek szocialisták, marxista-leninista elvek gyakorlati érvényesítésük erősíti és gyorsítja a szocialista építő munkánkat. Éppen ezért kár túlzottan figyelembe venni az "okoskodókat", akik mindent "jobban" tudnak, mint a másik és mindenről van kialakult véleményük: rendszerint utólag.

Most nekünk kell bizonyítanunk. Megvalósítani a párt elveit a gazdaságban, a társadalmi életben. Ehhez bizalmat és támogatást kaptunk, s nagyon nehéz, felelős munkával tudunk válaszolni e bizalomra. Megtesszük, mert helyettünk senki sem teszi meg és nem végzi el.

SIKLÓS JÁNOS

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

57. évfolyam, 289. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1967. december 7.

Tavasszal összeül a népfront országos kongresszusa

Szerdán a Parlament Választótermében ülést tartott a Hazafias Népfront Országos Tanácsa. Részt vett a tanácskozásban és az elnökségben foglalt helyet Kállai János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára is.

Kállai Gyula, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának elnöke megnyitotta a beszédében megemlékezett arról, hogy az Országos Tanács tagjai közül örökre eltávozott dr. Münnich Ferenc, a magyar nép hűségese fia, a hazai és a nemzetközi szocialista forradalmi mozgalmak kiemelkedő, nagyszerű harcosa. Indítványozta, hogy a Hazafias Népfront Országos Tanácsa jegyzőkönyvében örökítse meg dr. Münnich Ferenc érdemeit. Javaslatára az ülés résztvevői néma felállással adóztak a hős forradalmár emlékének. Kállai Gyula a továbbiakban szólott az MSZMP Központi Bizottságának november 23—24-én megtartott üléséről, amelyen az ország gazdasági fejlődésének alapvető kérdéseit tárgyalták meg, majd rámutatott, hogy az Országos Tanács legutóbbi ülése óta bepolitizált, társadalmi életünkben tovább erősödött a szocialista demokrácia.

Ezután Erdei Ferenc, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtájkára tervezte elő a titkárság referátumát és az Országos Tanács határozatának tervezetét, majd bejelentette: a Hazafias Népfront Országos Tanácsának elnöksége a közelmúltban foglalkozott a mozgalom helyzetével és feladataival. Főbb vonásokban kialakult a Hazafias Népfront helye és szerepe hazánk politikai életében, bár a mozgalomban rejlt lehetőségeket nem aknáztuk ki a lehetséges mértékben. A népfront politikai életünk állandó tényezőjévé vált. Rendszeresen állást foglalt a főbb politikai kérdésekben, s ezzel elősegíti, hogy a

párttagok és pártönkívüliek véleménye együttesen nyilvánuljon meg. A párt legfelsőbb szervei rendszeresen igénybe veszik a népfront közreműködését, s a megyei bizottságok nagy része sem csak a nagy akciók alkalmával számol a Hazafias Népfront munkájával. Ugyanakkor azonban még nem kielégítő a helyzet, s a népfront kezdeményezőkérsége sem megfelelő — summázta a dokumentum megállapításait, majd bejelentette:

— A Hazafias Népfront IV. kongresszusát a működési szabályzatnak megfelelően 1968. tavaszán kell összehívni. Javasoljuk, hogy a kongresszust előzze meg a községi, járási, városi és megyei népfrontbizottságok újjáavasztása is.

Erdei Ferenc az elnökség nevében javasolta, hogy a megyei és fővárosi népfrontbizottságok tagjait, valamint a kongresszusi küldötteket ne közvetlenül a helyi választási gyűléseken, hanem a korábbi gyakorlatnak megfelelően küldöttértekezleteken válasszák meg. Elmondta, hogy a kongresszus előkészületeinek jegyében csaknem száz közéleti személyiség, tudós és szakember részvételével a szocialista nemzeti egység politikájához tartozó öt fontos időszaki kérdés elemzését, megvitatását kezdték meg. Ezek:

- a szövetségi politika társadalmi alapjai és a szocialista hazafiság;
- a nemzeti érdekek és a nemzetközi szolidaritás;
- az új gazdaságirányítási rendszer társadalmi és politikai kérdései;
- a szocialista demokrácia fejlődése;
- az ifjúság és társadalmunk.

A munka folytatásához és befejezéséhez az Országos Tanács hozzájárulását kérte, majd indítványozta: az Országos Tanács hozzon határozatot a népront új

működési szabályzatának kidolgozására.

A referátumot vita követte.

Felszólalt a vitában Kállai János is.

A felszólalásokra Erdei Ferenc válaszolt, majd a Hazafias Népfront Országos Tanácsa egyhangúlag elfogadta a titkárság referátumát és az előterjesztett határozati javaslatot.

Az ülés Kállai Gyula zárószavával ért véget.

Finnország ünnepe alkalmából

Magas finn kitüntetések magyar állampolgároknak

Bensőséges ünnepség színhelye volt szerdán a Finn Köztársaság magyarországi nagykövetségének budai rezidenciáján: Erdem Olavi Raustila nagykövet átadta a finn—magyar kapcsolatokat ápolásban élenjáró magyar állampolgároknak a Kekkonen által a Finn Köztársaság megalakulásának 50. évfordulója alkalmából adományozott kitüntetések. A kitüntetéseket átnyújtások a nagykövet hangsúlyozta:

— A Finn Köztársaság megalakulásának 50. évfordulója alkalmából szeretnénk kifejezni a finn nép elismerését azoknak a magyar állampolgároknak, akik kiemelkedő munkát végeztek és végeznek Finnország magyarországi népszerűsítésében — úgy is, mint a finn nyelv tanítói, s úgy is, mint a finn kultúra propagálói. Ezután átnyújtotta a finn Oroszlánrend parancsnoki fokozatát Papp Istvánnak, a Debreceni Tudományegye-

tem finnugor tanszék vezetőjének, Lakó Györgynek, a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem finnugor tanszéke vezetőjének, Keszi-Kovács Lászlónak, az Eötvös Loránd Tudományegyetem néprajz-professzorának, a finn Oroszlánrend elsőosztályú lovagkeresztjét pedig Képes Géza költőnek. Ez utóbbi kitüntetést kapta Kodolányi János író is.

Erdem Olavi Raustila szerdán fogadást adott a Gel-lért-Szállóban.

A fogadáson megjelent Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke, Kállai Gyula, az országgyűlés elnöke, Kis-házi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, dr. Ajtai Miklós, dr. Timár Mátyas, a Minisztertanács elnökhelyettese, dr. Biró József, dr. Csanádi György, Nagy Józsefné, Péter János, a kormány tagjai, a budapesti diplomáciai képviseletek sok vezetője és tagja. (MTI)

Podgornij és Paasio helsinkii beszéde

Helsinkiben folytatódnak Finnország függetlenségének jubileumi ünnepségei. Kedden este tűzérségi díszortützet adtak le az ötvenedik évforduló tiszteletére. Kekkonnén finn államfő vacsorán látta vendégül Podgornijt, a

Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnökét és Bertil svéd herceget. Paasio miniszterelnök szintén vacsorát adott az ünnepségeken részt vevő külföldi delegációk, köztük Podgornij kísérete tiszteletére. (Folytatás a 2. oldalon.)

Magyar küldöttség Kolumbiában

Bogotában tárgyalások kezdődtek a Szarka Károly külügyminiszter-helyettes vezette magyar jószolgálati küldöttség és a kolumbiai küldöttség között. élén Jorge Valencia külkereskedelmi miniszterrel. A TASZSZ tu-

dósítójával folytatott beszélgetés során Szarka Károly pozitív jelenségnek minősítette azt a tényt, hogy egész sor latin-amerikai kormány felülvizsgálta a szocialista országokhoz fűződő kapcsolatokra vonatkozó nézeteit.

Hazaérkezett Szabadkáról a szegedi pártmunkásküldöttség

A Jugoszláv Kommunista Szövetsége szabadkai városi bizottságának meghívására hétfőn Szabadkára utazott pártmunkás küldöttség — befejezve látogatását — tegnap visszaérkezett Szegedre. A küldöttséget Sipos Géza elvtárs, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára vezette, tagjai voltak: Balog István és Oz-

vald Imre, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagjai, a pártbizottság osztályvezetői.

A szegedi pártmunkás delegáció a JKSZ szabadkai városi bizottságának vezetőivel tapasztalatszerző megbeszéléseket folytatott, majd üzemeket és kulturális intézményeket látogatott meg.

Telefoto — MTI Külföldi Képszolgálat

Podgornij üdvözi Kekkonen elnököt